

TI-KO-RO : (A-WA-)TI-KA-RA

Na pilskom natpisu Cn 1197,3 čitamo: *ti-ko-ro* OVIS^m[; u 1. retku stoji toponim *A-si-ja-ti-ja*, u 2. *wa-e-ro* OVIS^m 1, u 4. *e-sa-re-we* OVIS^m 3 i u 5. *e-re-e-we* OVIS^m 3. Prema A. Morpurgo (*Myc. Graec. lex.*, s. v.) *ti-ko-ro* je možda antroponim („Anthr.?”) ili oznaka lica. Zbog oznaka *e-sa-re-we* u 4. i *e-re-e-we* u 5. retku koji mogu biti demotika (odn. etnika), može se misljati na oznaku deme i u *ti-ko-ro*, ne isključujući pri tome mogućnost antroponima.

Danas nam se pruža prilika da ovaj oblik, verovatno, maskulina uporedimo sa imenom žene *a-wa-ti-ka-ra*, koje je dobijeno srećnim sastavljanjem knoskih fragmenata Ap 827 & Am 7032 & X 7618, što su ga izvršili mikenolozi J. T. Killen i J.-P. Olivier (v. njihov članak „388 raccords de fragments dans les tablettes de Cnossos“ u *Proceedings of the Cambridge Colloquium on Mycenaean Studies*, Cambridge 1966, p. 59); ispred ovoga se nalazi muško ime *si-mi-te-u*, koje su autori članka (ibid.) pravilno identifikovali kao Σμινθεύς, a iza njih u 2. retku reč *ko-wo* 1 i zaključuju da na ovom natpisu imamo spisak jedne porodice (muž, žena i sin). Nas je privuklo ime žene *a-wa-ti-ka-ra* koje nam se čini da je složeno od *a-wa-* i *-ti-ka-ra*, jer element *ti-ka-ra* možemo uporediti sa pomenutom oznakom *ti-ko-ro* iz Pila (cf. *ke-sa-do-ro* : *ke-sa-da-ra*).

Kao što je *si-mi-te-u* (= Σμινθεύς) u osnovi predgrčko ime, izvedeno od etnikona (koji isto glasi) a ovaj od toponima Σμινθος (odn. Σμίνθη), tako se može i za oblike *ti-ko-ro* i *-ti-ka-ra* pomišljati na predgrčku osnovu *tikro/a* odn. *θιγρο/α*, koja je u grčkom ostavila traga u pridevu *θι(μ)βρός* i u ličnom imenu *Θί(μ)βρων*. Neodređenost odn. višeznačnost i retka upotreba prideva *θιβρός*, kaošto se vidi i iz Hesihijevih glosa *θιβρήν* i *θιβρόν*, ktome još i odsustvo sigurne etimologije, govore isto tako u prilog predgrčkog porekla ove reči. Od iste je osnove i karski toponim *Θίβρος* (Steph. Byz., s. v.), koji kod Likofrona (st. 1390) glasi *Θί(γ)γρος*. S ovom osnovom možda treba povezati i reč *θίγρα*, koja se sreće u Polideukovu *Onomastikonu* (I 33), ali samo u jednom ili dva rukopisa (v. H. Steph., *Thes. Gr.* 1., s. v. „post *λίκνα* libri quidam addunt: *περιφερῆ κανῶ, ἃ βαρβάρως θίγρας καλοῦσι*). Promena prvobitnoga *-γο-* u *-βρο-* kod docnijih Grka ne bi bila ovde jedinstveni slučaj, jer nam je poznata i sa kritskoga toponima *Συβρίτα* (i *Σίβυρτος*) od starijega *Συγρίτα*, kaošto se vidi iz njegova mikenskog oblika *Su-ki-ri-ta*.

M.D.P.